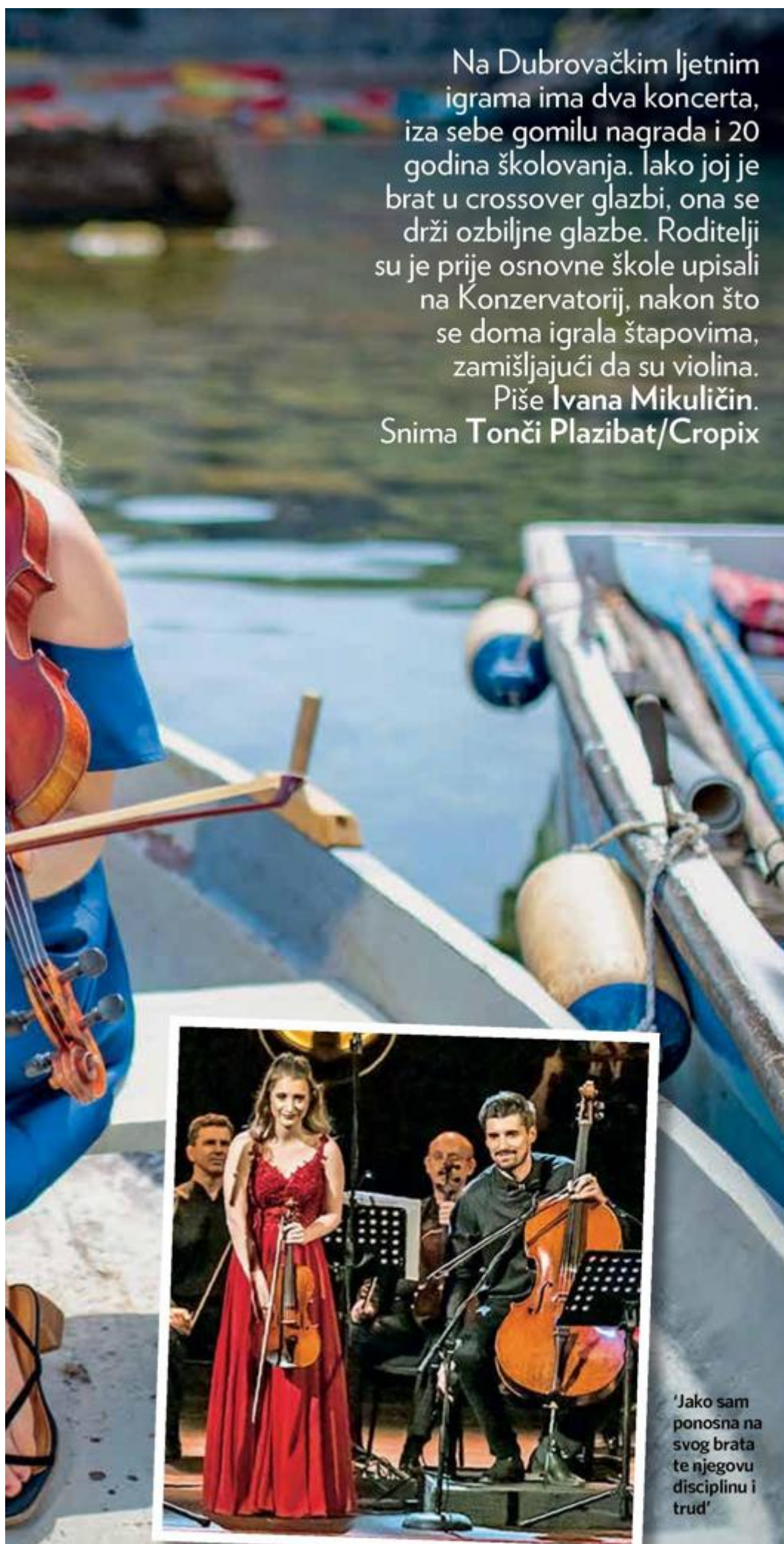

STUDIO MLADA VIOLINISTICA

Eva Šulić

**SESTRA ČELISTA
SVIRA VIOLINU
OD 4. GODINE,
'LUKA IMA SVOJ
LUDI PUT, A JA
SAM KLASIČAR I
PERFEKIONIST'**

Na Dubrovačkim ljetnim igrama ima dva koncerta, iza sebe gomilu nagrada i 20 godina školovanja. Iako joj je brat u crossover glazbi, ona se drži ozbiljne glazbe. Roditelji su je prije osnovne škole upisali na Konzervatorij, nakon što se doma igrala štapovima, zamišljajući da su violina.
 Piše Ivana Mikuličin.
 Snima Tonči Plazibat/Cropix

Violinistica Eva Šulić, sve slavija te često nagrađivana mlada sestra čeliste

Luke Šulića, koja je glazbeno školovanje počela kad joj je bilo samo četiri godine, ove godine na Dubrovačkim ljetnim igrama nastupa dvaput.

Prvi je zakazan koncert Eve Šulić s komornim sastavom Dubrovačkog simfonij-skog orkestra i dirigentom Ivanom Hutom, te skladbama Astora Piazzole, Dmitrija Šostakovića i Šime Dešpalja, a potom koncert kvARTeta gdje će Đana Kahrman, Šimun Končić, Pavle Zajcev i Eva Šulić muzicirati gudačke kvartete Beethovena i Dvoraka.

- Najveći izazov u ova dva programa bila je organizacija vremena. Kako je jedan bio zakazan za 29. srpnja, a drugi za 3. kolovoza, morala sam se pripremati za oba koncerta u isto vrijeme, što je ponekad zahtijevalo da svoj dan od jutra do mraka potrošim na sviranje. Oba programa su divna i jako se veselim što ću ih svirati na Dubrovačkim ljetnim igrama - kaže Eva Šulić koja se u Kneževu dvoru susrela sa specifičnostima glazbe predivnog argentinskog skladatelja tanga, kao i umijećem zajedništva u gudačkim sastavima.

Praznici u Rimu

- Veliki izazov kod Piazzole je odmaknuti se od naučenih navika sviranja klasične glazbe, preuzeti mnogo rizika te istraživati raznolike zvučne boje i s time privući publiku slušanju. Veliki izazov na drugom koncertu s kvARTetom, na kojem sviram s Đanom Kahrman, Šimunom Končićem te Pavlom Zajcevim, bilo je zajedništvo u muziciranju, što je osnovno kod svih komornih sastava. S obzirom da nismo prije svirali zajedno, mogu reći da sam jako ponosna na činjenicu koliko smo se brzo osobno i glazbeno upoznali, te smo u kratkom razdoblju pripremili doista lijep koncert - rekla je glazbenica koja će u kolovozu nakon Dubrovnika sebi priuštiti i poneki tjedan bez violine.

- Planiram posjetiti Rim s dragom osobom. Rimu se jako veselim, a pogotovo tali-

'Jako sam ponosna na svog brata te njegovu disciplinu i trud'

janskoj hrani. S nastupima nastavljam u rujnu. Prvog rujna nastupit ću na zagrebačkoj pozornici Amadeo na koncertu Aljoša Jurinić & friends, a nakon toga 8. rujna s Triom Eusebius na Korčuli - najavljuje.

U biografiji Eve Šulić osobito je fascinantan podatak da je glazbeno školovanje započela sa samo četiri godine na Konzervatoriju za glazbu i balet u Mariboru, u gradu gdje je i rođena, kod profesorice Zorice Todorović.

Glazbena obitelj

- Rođena sam u obitelji muzičara, majka je profesorica glazbenog u srednjoj školi, a tata violončelist u mariborskoj Operi tako da sam od malih nogu okružena sviranjem. Tata me često vodio na baletne predstave ili opere, a meni bi odmah u orkestru zapele za oko violina. Doma sam se znala igrati drvenim štapovima te zamišljala da su violina pa su roditelji rano prepoznali moju želju i upisali me u glazbenu školu - kaže Eva Šulić.

Bratova crossover čelistička karijera nije je pritom dekoncentrirala ni na koji način, dapače, bio joj je primjer kako se pristupa radu.

- Jako sam ponosna na svog brata. Poštujem njegovu disciplinu i trud, koje sam uvijek imala za primjer kao dijete, a i na kraju mislim da je njegova odluka da napravi nešto svoje i ludo zahtijevala puno hrabrosti. Unatoč svemu,

pokušavala sam ostati svoja i pronaći vlastiti put. Mislim da je crossover jako zanimljiv zbog manje ozbiljnosti, užo-gljenosti, više publike, ali ipak se ja još držim svog puta, a to je trenutačno klasična glazba koja se često temelji na perfekcionizmu, ali me najviše ispunjava. Klasična glazba dopušta mi da se maksimalno izrazim, što mi odgovara kao jednoj poprilično temperamentnoj osobi - reći će.

Školovanje je u njezinu slučaju trajalo enormno dugo. Nakon Konzervatorija u Mariboru nastavlja s devet godina obrazovanje na Konzervatoriju J. J. Fux u Grazu u klasi profesora Helfrieda Fistera. Zatim četiri godine pohađa pripremni studij violine na Sveučilištu za glazbu i scenske umjetnosti u Beču.

Trema i emotivnost

Konačno, studira na Muzičkoj akademiji u Zagrebu te je nakon zagrebačkog studija još godinu dana bila u Beču, ponovno na Sveučilištu za glazbu i scenske umjetnosti.

- Moje obrazovanje traje gotovo cijeli moj život. Violi-

nu sviram već 20 godina, a s obzirom da imam 24 godine, praktički sviram otkad znam za sebe. Moje školovanje još nije gotovo, od jeseni počinjem svoj postdiplomski studij u Parizu na Schola Cantorum kod profesorice Violete Smailović-Huart. Jako se veselim znanju te se nadam da ću učiti i raditi na sebi cijeli život. Normalno da je u mojoj violinističkoj karijeri bilo uspona i padova, ali nekako sam uvijek uspijevala prijeći preko teških trenutaka te bih kasnije bila zahvalna na njima jer su me motivirali ili gurnuli u boljem smjeru. Kao mlada, često sam bila zbunjena zbog toga što bi trebao biti moj glazbeni put, imala sam užasne probleme s tremom i perfekcionizmom te sam kritike uzimala previše srcu. Mislim da je važnu ulogu odigrala moja obitelj koja me uvijek podržavala, ne samo u uspjesima, nego i kad je bilo padova te sam uz njihovu pomoć razgraničila u svojoj glavi vrijednost sebe kao osobe, od sebe kao instrumentalista koji svira violinu. Također sam shvatila da sam samo čovjek, da

činim svoj maksimum te da svatko nekad pogriješi. S takvim stajalištima te uz ljubav prema glazbi svi teški trenuci nisu više bili toliko teški - govori o unutarnjim previranjima koji se događaju na putu gotovo svakoga glazbenika.

Prvi samostalni koncert održala je kad joj je bilo sedam ili osam godina. Svirala je kao solistica sa Simfonijskim orkestrom Konzervatorija u Grazu.

- Bila sam totalno neopterećeno dijete, koncert mi je bio kao neka zabava, a videosnimka koju je napravio moj tata danas je neupotrebljiva jer su mu se toliko tresle ruke od nervoze - sjeća se.

Pohađala je razne umjetničke seminare, među ostalim i Stefana Milenkovića koji je također bio kao mali čudo od djeteta s violinom.

Mentor Milenković

- Odličan violinist i pedagog. Rekao mi je puno korisnih informacija, a ponekad i neki vic. Od malih nogu mi je bio veliki uzor, tako da je bilo posebno iskustvo raditi s njime - govori višestruka dobitnica prvih nagrada na slovenskim državnim natjecanjima. Osvajala je također nagrade na natjecanjima u Trstu i u Beču te ove godine prvu nagradu na natjecanju Papandopulo, kao i nagradu Hrvatskog društva skladatelja za najbolju izvedbu skladbe Borisa Papandopula. Dobitnica je i nagrade Stjepan Šulek za najbolju izvedbu skladbe za violinu, koju joj je Fond Stjepana Šuleka dodijelio u 2021. godini.

- Sve te nagrade su potvrda mog odricanja i truda, tako da sam bila jednako sretna, primivši svaku od njih. Jedan od sretnih trenutaka u karijeri je i sviranje u Kneževu dvoru u Dubrovniku. Budući da se u Dubrovniku osjećam najviše 'doma', koncerti u Kneževu dvoru uvijek su imali posebnu atmosferu i značenje za mene - kaže violinistica koja u slobodno vrijeme voli igrati različite društvene igre.

- Najdraže su mi one u kojima pobjeđujem! Volim se maziti i igrati s mojom mačkom Poppy, provoditi vrijeme s dečkom i prijateljima - zaključuje Eva Šulić. □

**PRVI SOLO KONCERT
 IMALA JE SA SEDAM.
 I NAKON 20 GODINA,
 NE PRESTAJE SE
 ŠKOLOVATI**